

[Ole Bjørn Kraft.]

Jeg tror, at det, vi er ved at gøre her, vil vise sig at blive til stor gavn for vort folk og for de andre europæiske folk og også til stor gavn for friheden i verden.

Hans Rasmussen: Det vækker vel ikke stor forundring i det høje folketing, at jeg ikke er i stand til at dele de betragtninger, forskellige ordførere har fremsat om denne sag. Det er, som det rigtigt er sagt, en livsvigtig sag for den danske nation, det er en afgørelse, der kan få betydning måske årtier frem i tiden, og det forekommer mig, at mange af de fremførte betragtninger i høj grad hviler på en hypotese om, hvordan vi er i stand til at indpasse den danske nation i det Europa, som synes at tone frem.

Det skridt, som regeringen har taget ved at søge indhentet folketingets tilladelse til forhandling om eventuel optagelse i det europæiske fællesmarked, står sikkert for de fleste ansvarsbevidste personer i det danske samfund som en meget vigtig afgørelse, der kan gribe stærkt ind i det enkelte menneskes tilværelse, ikke mindst på de sociale, økonomiske og kulturelle områder.

Det kan vel nok forekomme mange overraskende, at regeringen har et sådant hastværk med at opnå folketingets tilladelse til forhandling om optagelse. Mange af os havde vel forventet, at man havde søgt at få en samordning med det øvrige Norden, selv om jeg gerne skal indrømme, at de hurtige engelske dispositioner med hensyn til fællesmarkedet selvfølgelig har nær forbindelse med de synspunkter, som den højtærede udenrigsminister i sin vigtige tale forelagde folketinget i går.

Efter min bedømmelse er der vist ingen uden for landbokredsen, der her i det høje ting støttes af partiet venstre, som udtaler nogen egentlig glæde over det skridt, Danmark nu er i færd med at foretage. Hvorvidt Danmarks medlemskab inden for fællesmarkedet vil give os gode økonomiske, sociale og menneskelige vilkår, som man jo forudsætter som en given ting fra landbrugets side — og jeg synes også af den ærede ordfører for venstre — kan vi da vist nok stille et overordentlig stort spørgsmåltegn ved. I det øjeblik, England kommer til at

acceptere fællesmarkedets landbrugspolitik — og hvis Danmark også bliver medlem — vil det straks betyde et andet prisniveau for landbrugsprodukterne i dette land. Der er ingen, selv efter en tilslutning, som den ærede ordfører for de radikale meget rigtigt pegede på, der giver det danske landbrug en førsteprioritet til afsætning af dets varer i de forskellige lande, der bliver tilsluttet fællesmarkedet, og man bør vist ikke se bort fra, at England af politiske grunde kan se sin fordel ved at træffe aftaler med Frankrig om overskudsproduktionen af landbrugsvarer derfra.

Det skal jeg imidlertid lade ligge og derefter vende mig til nogle af de livsvigtige spørgsmål, der er afgørende for industrien, og mulighederne for det danske samfund for at kunne opsuge befolkningsoverskuddet og den arbejdskraft, som landbruget jo successivt trods sin produktion skyder bort fra sig.

Jeg synes, at jeg må udtale en beklagelse. Det er nemlig min formening, at regeringen ikke har været tilstrækkelig aktiv med hensyn til at knytte den nære forbindelse med arbejderregeringerne i Norge og Sverige, således at Norden kunne stå samlet og måske indtage en stærk forhandlingsposition over for en eventuel indmeldelse i fællesmarkedet. Jeg hørte godt, at den højtærede udenrigsminister pegede på, at da vi forhandlede NATO-pagt, da vi forhandlede toldspørgsmål, var man ikke Danmark særlig følgagtig. Men nu står vi altså over for en afgørelse, der er livsvigtig for Danmark og Europa måske mange, mange år frem i tiden, og så synes jeg ikke, det er nogen undskyldning, at Danmark ikke har udfoldet alle de bestræbelser, som det ville være muligt at udfolde. Det er min bedømmelse, at den danske regering mere har ønsket, at England skulle tage et initiativ til forhandlinger med fællesmarkedet, og at vi derefter for Danmarks vedkommende kunne gøre sagen klar for os selv, i stedet for at få sammentømret de nordiske interesser, som dog ellers i det almindelige samkvem har denne nations allerstørste interesse. Jeg kunne derfor ønske og henstiller til regeringen, at den under de vigtige forhandlinger, som nu skal optages, undersøger, om vi ikke er i stand til at få en samordning med de øv-